

Szívárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KISIKNEK • 2021. MÁRCIUS

ANTAL ANDRÁS

Tavaszi

Felébred a kis bogár,
nem hisz a fülének,
se vége, se eleje
a nagy zümmögésnek.

Kint, a napos ég alatt
barátai szállnak,
friss tavaszi jó reggelt
kívánnak egymásnak.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Délutáni csend

Délutáni csendben mennyi nesz motoz!
Szellő röpte indul, rügyek közt nyomoz.
Fűszálak beszélnek, hangyák lába lép,
Napsugár fodrozza tiszta tó vizét.

Délutáni csendben mennyi zaj zajong!
Cinke cikkan egyet túl az ablakon.
Kerti székre roppen egy borzas rigó,
Délutáni csendben kész ribillió.

RADNÓTI MIKLÓS

Déltől estig

Búcsúzó

Fölébred most a táj,
megered a szava,
madarakkal fején
meghajlik könnyedén
s csörögni kezd a fa.

TÓTH ÁGNES

Százsorszép

Virágok illata bódít.
Részegül tőle a dongó.
Bolyhos az öltönye, hódít,
hangja oly édes, oly bongó.

Csillagos szirmomat tárom.
Százsorszép vagyok a réten.
Keresem én is a párom.
Meglélem éjjel az égen.

SZŐCS MARGIT

Az eltolható birodalom

Rézi, a fordítva álmodó bagoly

Az Eltolható Birodalom leglustább lakója Rézi volt, a dülledtszemű bagoly. Reggeltől napestig csak ásítózott, szundikált. Mati nem tudott mit kezdeni vele. A legizgalmasabb játékba is belealudt.

– Rézi mindig alszik – panaszolta Anyusnak.
– Hát hogyan aludna, kislányom. A baglyok fordítva élnek: reggel fekszenek, este kelnek – mondta Anyus.

Mati elcsodálkozott a hallottakon.

De Réziről nemsokára kiderült, hogy nemcsak álomszuszék, hanem beképzelt is. Este, amikor végre felébredt, nagy hangerővel dicsekedett mindenkinek, hogy ő a legokosabb az egész birodalomban.

– Miért lennél te a legokosabb? – kérdezte egyszerre Mati és Mackó.

– Hát például azért, mert tudok olvasni – felelte hetykén a bagoly.

– Szeretném azt látni – mondta kételkedve Mackó. – Próbáljuk ki.

És egy papírfecni nyomtatott betűkkel ráírta, hogy RÉZI.

Rézi ránézett a papírra és kevélyen közölte:

– Ezt ne tudnám elolvasni? Az áll ott, hogy IZÉR.

– Tévedsz. Azt írtam: RÉZI. Te pedig fordítva olvasol. Így nem érti senki – világosította fel Mackó.

– Pontosan azért vagyok a legokosabb, mert fordítva tudok olvasni. De nemcsak olvasni, hanem álmodni is – hengegett a bagoly.

Mackó csak legyintett. Matin volt a szeme, aki a tejecskéjét kortyolgatta félálomban.

– És még miben tűnsz ki közülünk? – faggatta kicsit később a kérkedőt.

– Rengeteg mindenben. Például abban is, hogy amikor jobb felé indulok, balra megyek, ha éhes vagyok, iszom, ha szomjas vagyok, eszem, amikor szomorú vagyok, nevetek, ha jó kedvem van, sírok, amikor beszélek, hallgatok, ha behunyom a szemem, látok...

Rézi csőre nem állt be reggelig. Megállás nélkül dicsekedett. Cseppet sem zavarta, hogy

közben Mati és a többiek elaludtak. Csak Mackó húzódott be a sarokba, hogy megírja aznapi versét:

*Dicsekszik a bagoly,
holdfény-koktélt rendel,
megtelik a szoba
málnaízű csenddel,
sarokban a pókok
lámpafényt kaszálnak,
míg a tejet iszod,
lába nő az ágynak.*

(Áprilisban folytatjuk.)

SZEBELÉDI ZSOLT

Zengő- bongó természet

Zümmög a dongó,
csattog a fecske,
káróg a holló,
füttyög az ürge.
Zengő-bongó
természet,
betölti a
réteket.

Szökken a szöcske,
ugrik a béka,
libben a lepke,
futkos a hangya.
Izgó-mozgó
természet,
élteti a
berkeket.

CSEH KATALIN

Bodobács

Bodobács, bodobács,
telihold, nagy kalács.

Bodobács, bodobács,
kalimpál kalapács.

Bodobács, bodobács,
Kisbácsban vagyok ács.

Bodobács, bodobács,
bóbiskol a szakács.

Bodobács, bodobács,
fogy a hold, kis kalács.

ANDRÉ FERENC

A fecske dala

Jártam én messzi, titkos vidéken,
Hegyek közt, forró sivatagon,
Előttem tenger hullámszik kéken,
Mögöttem ősi birodalom.

Jártam én minden világrészen,
Csacsogva szeltem át a kék eget.
Röpüljek bárhová, magam jól érzem,
De hazafelé el nem tévedek.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

A tavasz szava

Rügyet bontogató,
bogárköltögető,
nesztelen susogó,
halkan ébredező,
új életre vágyó,
olvadó, csepegő,
napsugárcsábító,
virágokat leső,
olykor megtorpanó,
önmagát kereső,
felhőt nyitogató,
úgyis felemelő.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Habrakadabra

Emmáék szomorúak. Sok minden hiányzik nekik. A barátaik, a tanító néni hangja, mind a kettő, a mesélős is meg a türelmetlen is, a negyedik emeleti lakás, a szomszéd, aki elől bujkálnak, hogy ne kelljen köszönni, a sok lépcső, a penészszegett az előszoba sarkából, de a legjobban a fürdőkád. Az otthoni fürdőkádba mind a négyen belefértek. Emma szerint anyáék is beférnének, de azt még sose próbálták. Az új háznál viszont nincs fürdőkád. Zuhanyfülké van. A víz meg utálatos, nem csordogál szépen, hanem minden irányból orvul támad. Veszélyes, csípi az ember szemét, égeti a hátát. Rendszerint sírással végződnek a zuhanyzások.

Anya ötlete volt végül, hogy a zuhanyfülkébe tegyék be a nagy pácoló kádat. Pont befért. Aztán csorgatott egy kicsit bele a narancsillatú tusfürdőből és hagyta, hogy a zuhanyrózsából kifolyó víz habosra emelkedjen a kádban. Emma fürdött elsőként. Me-dit-errá-nő fé-nyez-te-té-ső – olvasta a tusfürdő flakonjáról – aha, szóval ettől olyan fényes az anya haja. – Mire vársz, kedvesem? Ne habozzál! Habozzál! – kuncogott anya, és kiment a fürdőszobából.

A kislány belemerült a habos vízbe. Még a fejét is bedugta, s kinyitotta a szemét. Kicsit csípte a víz, de úgy döntött, nem fog most nyafogni, sőt, a szeme még nagyobbra kerekedett attól, amit ott látott. Ugyanis a víz alatt a zuhanyrózsa pirosan villogott. Emma gyorsan kiemelte. Egyből hallani lehetett a pittyegést. Mi a szösz ez? – rázogatta a kislány a zuhanyrózsát. Kicsit megcsavarta, de majdnem eldobta, amikor a zuhanyrózsából víz helyett váratlanul hangok buggyantak elő.

– Ciao, ciao, ki vagy? – kérdezte egy nagyon kedves fiúhang.

– Emma vagyok, halló! – hebegte a kislány füléhez emelve a zuhanyrózsát, mint egy telefonkagylót.

– Io sono Gino Capuccino vagyok.

– Dzsινό?

– Szí, szí!

– Bocs, te kígyó vagy, hogy sziszegsz?

– Nem, fiú olasz vagyok.

– Egy olasz fiú, hehe... – kacarászott Emma zavarában.

– Nem hehe, semmi hehe, vagyok titkos habjárat parancsnoka! – torkolta le Emmát a zuhanyrózsából szűrődő hang.

– Aztaaaaa! – jött Emma szájából az egyetlen lehetséges válasz.

– Azt akarjuk, hogy te is csatlakozz a 2021-es habosztályhoz. Meg akarjuk változtatni a világon, a világnak... a világot! A habjárat

lényege, hogy minden gyerek segítsen minden országból – ez az első lépés. A másodikat majd megtudod, ha itt lesz az ideje. Ez a toborzás a te feladatod is. Az illatúton juthatsz el más országok gyerekeinek fürdőszobájába. Cseppentesz tusfürdő, hívod ország, zuhanyrózsába beszélsz, érted. Hetente legalább egy gyereket kell keresni. Capisco? Érted?

– Ööööö, azt hiszem.

– Most mesélj, újonc! Milyen te élet?

– Háááát rettenetes, a tesóim egyfolytában piszkálnak, olyankor kimegyek a kertbe, csokit majszolok, bánatomban összesározom magam, anya meg apa jól leszidnak, na ilyen. Még a macska is belémkarmol, ha ölbe veszem.

– Életed jó. La mia életről mesélek. Lakunk nyolcan a három szobában, mama, pappá, testvér három nagy, nagynén', nagybá'. Van csak erkély. Minden délután kimegyünk oda, és operát énekelünk. Sajnos nem tud családjukban senki énekel. Tegnap egy nagy tábla csokoládét rajzoltam, amiután megfőztem az ebédet. Állatom nincs.

– Nahát! – álmélkodott Emma. – Jaj, Dzsinó, mennem kell, hallom, hogy jön anya.

– Ne felejtsd el, jelszó: fehér. Na csáó!

– Csávó, csávó. Jaj, anya, ha tudnád, benne vagyok a habtestben és most lettem... ööö borz, vagy valami ilyesmi, és Dzsinó Kapuccsinó családja az erkélyen szokott énekelni operálás közben. Jaj anya, ez olyan izgi!

Anya mosolyogva törölgette fecsegő hatévesét.

– Örülök, hogy jó volt a fürdés.

– Igen, holnap is akarok, meg holnapután is, és anyaaaa!

– Tessék, szívem.

– Szerinted használhatom holnap az apa Északi frissesség tusfürdőjét?

MÉSZÁROS MÁRIA

Ébresztő

Kakas-bakas,
jaj, de nyakas,
büszkén megyen
lábujjhegyen.
Olyan kényes,
tolla fényes,
hogya felkel,
így énekel:
Kukurikú!!!
Kelj fel, fiú!

KISS LEHEL

Komoly kérdés

Tarajos fők
biccennek az éjben,
bennük komoly kérdés
kavarog:
ki oltja ki
a csillagokat ma,
ki kerekíti ki
a Napot?

KÁNYÁDI SÁNDOR

Deres kakas

Minden áldott hajnalban
hatalmas hóharmat van.
Bögye deres,
csőre veres,
s mert a csizmája lyukas:
fél ki-
lépni
a kakas.
Reszket rajta taréj s toll,
ezért csak az
ajtóból kukorékol.

BERTÓTI JOHANNA

Kakaskodás

Büszkén hordom tollaimat,
hisz mindegyik ragyog.
Nálam kisebb kakasoknál
nagyobb kakas vagyok.

Hatalmasságom láthatod,
ha kitárom szárnyam.
Én bíz' legyőzők mindenkit,
aki gyengébb nálam.

Ha én nem kukorékolok,
meg sem jön a reggel.
Éles, érces, erős hangom
minden élő felfer.

Hogyha nem jöttél volna rá,
hát tisztán kimondom:
leghatalmasabb úr vagyok
itt, a szemétdombon.

Öt, leszállott a köd

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy udvar. Ennek az udvarnak a végében állt egy göcsörtös cseresznyefa. Annak az árnyékában élt Hangya mama tíz gyermekével. Egy télvégi vasárnapon Hangya mama hiába hívta ebédelni tíz hóhányó gyermekét. A konyhában gőz, az ablakon túl sűrű köd. Hová tűnhettek? – tűnődött Hangya mama.

Pedig ha a hangra figyel a kép helyett, talán nyomára bukkan a csapatnak. A csapat a ködülte kerti pad alatt kuporgott egy sűrűn telerótt, jókora papírlapon.

– Miért ne lehetnék Frigyes Vilmos Tamara? – kérdezte Szexta.

– Mert a Vilmosban nincs R betű! – kacagott Szeptimusz.

– Először vicces, másodszor vicces, harmadszor nem vicces – mondta Prímusz. – Elég legyen az R betűből! Levente Hugó Jakab, ebben egy szál R sincs, nekem pont jó lesz!

– Könnyen beszélsz – mondta Oktáva –, a te nevedben eleve benne van az R betű. Nem mindenki olyan szerencsés, mint te! Én azért is Apolka Dénes Somogy vagyok, és akinek nem tetszik, az ne nézze, vagy ne szólítson az új nevemen!

– Nem lesz jó, sehol egy R betű –

vinnyogott Szeptimusz fülig érő szájjal. – Nézzétek meg Kvartuszt, Kva-R-tuszt, ő Kázmér AmbRus FlóRián. Ezt csináljátok utána!

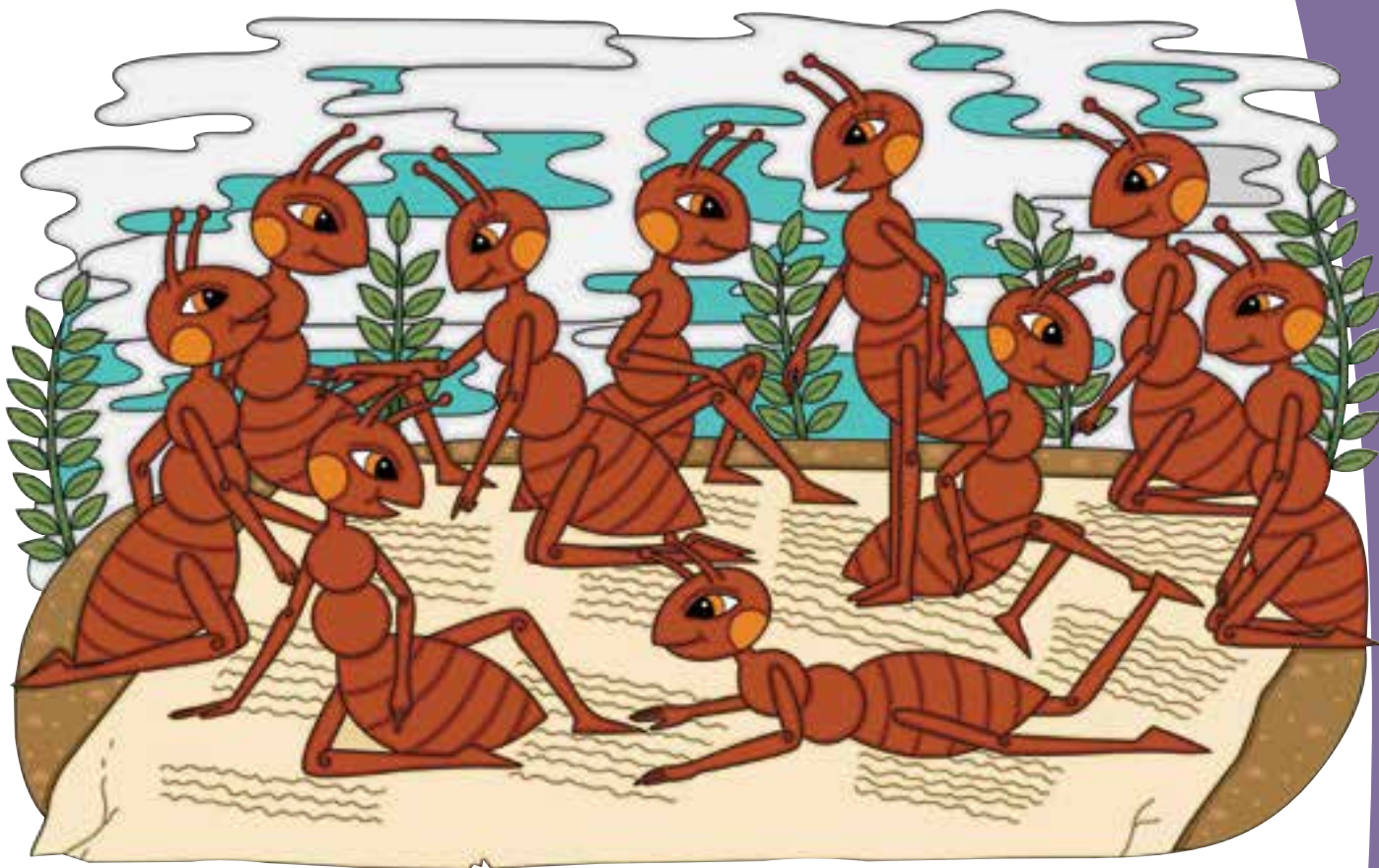
– Gyerekjáték – mondta Terca. – Kornélia Richárd Irma, tessék, rogyásig rakva R-el, ha nem elég, hozzáteheted azt is, hogy Oroszlán-szívű.

– Végül is én is Dalma Áron Zsigmond vagyok – mondta Szekunda –, és miért ne lehetnék, hol írja, hogy lány lánynevet, fiú fiúnevet válasszon? Miért ne lehetne összevissza nevem, ha ez jön ki a naptárból? Ha már játék, legyen kövér, nem?

– Főleg, hogy abban is van R betű – nyögte Szeptimusz –, nagy, kövéR R betű! – mondta, és még épp időben kibújt Prímusz lapátkeze alól ahhoz, hogy megússza a sapkát. – És akkor én Tamás Ármin Dalma Gizella Tünde vagyok, tessék, aki nem hiszi, járjon utána!

– Ez öt! – mondta Nónusz. – Arról volt szó, hogy három nevet választunk. Március, április, május, három hónap, három név. Vagy ha mindet akarod, akkor vállald be mindet. Tamás Ármin Orsolya Dalma Gizella Tünde, így az R betű-mennyiség is duplájára nő!

– Dalma én vagyok, az előbb mondtam – mondta Szekunda –, jó lesz neked a Gizella!

– Nem az én hibám, hogy a név többször szerepel! – mondta Szeptimusz. – A név mindenkié, nem lehet lefoglalni, képzeld el, ha egy nevet csak egy embernek lehetne adni, milyen hamar kifutnánk a naptárból!

– Jól van, jól van – mondta Nónusz –, akkor én Fanni Dömötör Gergely vagyok, Kvintusz pedig Olivér Vince Irén lesz, csak ez a köd szálljon föl már egyszer, hogy eltaláljunk a házig!

– Ez a fRánya köd, akaRod mondani – és Szeptimus már gurult a nevetéstől. – Halljátok, hogy koRog a gyomRom?

– Nézzétek, nézzétek, az én nevem is csupa L betű! – ujjongott Decima. – Ildikó Zsolt Pálma!

Erre már az egész társaság gurult, és az orrukat követve egy-kettőre megtalálták a bejárati ajtót.

– Éhesek vagyunk! Mi az ebéd?

– Grízgaluska rebarbara lekvárral! – mondta Hangya mama, és nem értette, miért pukkadoznak gyermekei a nevetéstől.

Egy szem köles

Német mese

CSATLÓS JÁNOS feldolgozása

Élt egyszer egy nagyon szegény fiú. Olyan szegény volt, hogy csak minden harmadnap evett. Öreg édesanyjával éldegélt. Amikor édesanyja meghalt, egy szem kölest hagyott rá örökül. Ez volt a fiú minden gazdagsága.

Gondolt egyet a fiú, azt mondta magában:
– Nagy a világ, érdemes benne körülnéz-

ni. Faragok magamnak egy jó botot, és útnak indulok.

Úgy is tett. Zsebre dugta az egy szem kölest, és nekivágott a kerek világnak. Nem is jutott nagyon messzire, útjába akadt egy öregember, szürke köpönyegben, nagy karimás kalappal.

– Adjon Isten, öregapám! – köszönt neki a fiú.

– Fogadj Isten, fiam! – mondta az öreg. – Hát te hová mész?

– Világot látni. Amim csak van, mind magammal viszem –, mondta a fiú. – Ez az egy szem köles minden vagyonom. Mit gondolsz, nem lopja el valaki?

Megsajnálta az öreg a fiút, és megvigasztalta:

– Ne félj semmit, fiam! Elveszted ugyan, de éppen ez lesz a szerencséd!

Estére a fiú egy faluba ért. Bekopogott egy ablakon, szállást kért éjszakára. Amikor lefeküdt, az ablakpárkányra tette a kölest, és azt mondta a gazdának:

– Ez a köles minden vagyonom. Úgye, senki sem lopja el tőlem?

– Aludj nyugodtan, az én házamban nem érhet semmi kár!

Reggel odasütött az ablakba a nap, fénye megcsillant a kölesen. Meglátta ezt a kakas az udvaron, fölszállt az ablakba, és bekapta a kölest. Éppen akkor ébredt fel a fiú, meglátta. „No, egy szem köles volt minden vagyonom, most az is odalett” – gondolta, és bánatában jajgatni kezdett.

Meghallotta a gazda, megszánta a fiút, neki adta a kakast, ha már a kölest megette.

Megörült a fiú a kakasnak, szépen megköszönte, aztán fogta a botját és tovább vándorolt. Estére másik faluba ért, ismét szállást kért, és amikor bebocsátották, így szólt a házigazdához:

– Ez a kakas minden vagyonom. Ügye, senki sem lopja el tőlem?

– Aludj nyugodtan, az én házamban nem érhet semmi kár!

De másnap reggel, amíg a kakas az udvaron kapingált, rátámadt a disznó, és eltápos-ta. Amikor a fiú felébredt, ott találta a kakasát felfordulva. Sírt, jajgatott keservesen. A gaz-

da megszánta, a kakas helyébe neki adta a disznót.

A legény tovább vándorolt szerzeményével. Estére egy harmadik faluba ért. Ismét bezörgetett egy ablakon, szállást kért éjszákára. Itt is megkérdezte a házigazdát:

– Ez a disznó minden vagyonom. Ügye, senki sem lopja el tőlem?

– Aludj nyugodtan, az én házamban nem érhet semmi kár!

Reggel a tehén észrevette, hogy idegen disznó turkál az udvaron, rárontott, és a nagy lendületben megtápos-ta. Amikor felébredt, a fiú szaladt a disznájához, de az már nem élt. Sírt, jajgatott

keservesen. A gazda megszánta, neki adta a tehenet.

A fiú kötelet kötött a tehén nyakába, úgy bandukolt tovább. Estére egy kastélyhoz ért, szállást kért éjszakára. Befogadták szívest-örömet. Mielőtt aludni tért volna, így szólt a kastély urához:

– Ne vegye rossz néven, nagyságos uram: ez a tehén minden vagyonom. Ügye, senki sem lopja el tőlem?

– Aludj nyugodtan, az én házamban nem érhet semmi kár!

Reggel itatni hajtották a lovakat. Az egyik tüzes mén meglátta az udvaron az idegen te-

henet, odavágtatott, rávicsorította a fogát és olyat rúgott bele, hogy a tehén nyomban összeroskadt. Amikor a fiú meglátta az udvaron heverő élettelen tehenet, sírni, jajgatni kezdett. A kastély ura megszánta, neki ajándékozta a táltos paripát, nyereggel, zablával együtt.

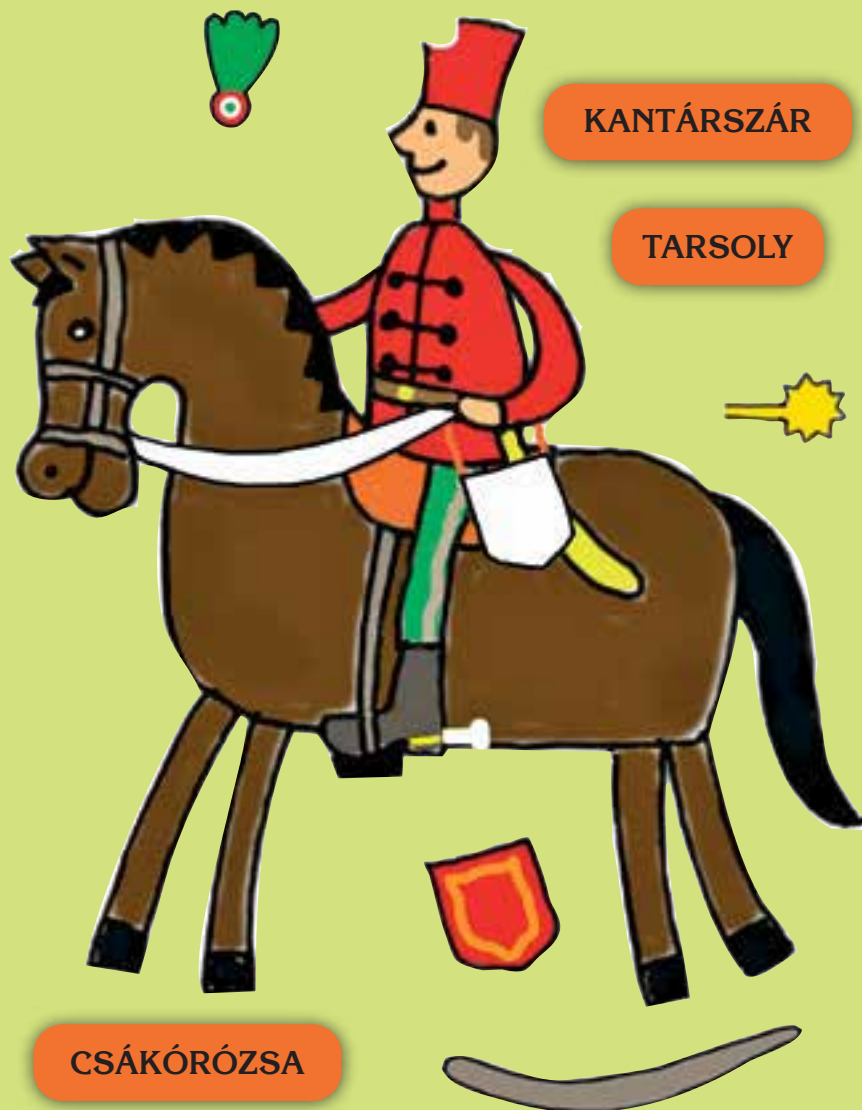
A fiú föl pattant a táltosra, elvágatott. Sokfelé megfordult azután, részt vett sok nehéz csatában, sok vitézi tettel szerzett dicsőséget nevének. Megjárta az üveghegyet, lenyisszantotta a sárkány hét fejét, kiszabadította a királykisasszonyt, végül király lett belőle. Mert jól mondja a szólásmondás: „A szerencse szárnyon jár, akire száll, az jól jár!”

SARKANTYÚ

KANTÁRSZÁR

TARSOLY

CSÁKÓRÓZSA

Rajzold be az üresen hagyott
helyekre az odaillő részletet!
Kösd össze az elemeket saját nevükkel!

MÓRA FERENC

Csalimese

Jaj, de furcsát álmodtam!
Király voltam álmomban.
A koronám tök hajából,
A paripám lenge nádból,
S hajaha!
Répából volt
A sarkantyúm taraja.

Jaj, de furcsát álmodtam!
Háborúban is voltam:
Két nagy szúnyog szállt fölöttem,
Mogyoróval lövöldöztem,
S ott maradt
Másfél szúnyog
Nem egész egy nap alatt.

Jaj, de furcsát álmodtam!
Lábam nélkül táncoltam,
Falu tornyát eltapostam,
Szénaboglyát szétrugdostam,
S belüle
Kilátszott egy
Kis egérnek a füle.

Jaj, de furcsát álmodtam!
Ijedtemben elbújtam.
Bújtam ebbe, bújtam abba,
Búzaszembe, kendermagba,
S haja hopp!
Kendermagba
Egy kis csirke bekapott.

A hős Mizja

Komi mese

Élt egyszer három fiútestvér. Mind a három izmos, erős legény volt, valóságos hős. Amikor erdőt irtottak szántóföldnek, fél kézzel csavarták ki a fákat. Szekercéjük egy volt, de hatalmas. Amelyiknek kellett, az fűttengett egy nagyot, s a másik, akár mér-földekről is, odarepítette.

Egyszer Moszkvára támadt egy háromfejű repülő sárkány. Pusztította az embereket, fosztogatta a házakat. A cár tehetetlen volt.

Hallotta hírét a három vitéznek, értük küldött. Öt fehér lóval jött értük a követ. A két idősebb fivér beleegyezett, hogy lóháton menjen, de a legkisebb, Mizja azt mondta, ő jobban bízik a hótalpában.

– Hogy találunk meg Moszkvában? – kérdezték tőle.

– Megtaláltok engem ötöles pálcám nyomában.

Mizja sebesen vágatott hótalpán, két nap alatt elért Moszkvába. Egy nappal megelőzte lovon járó testvéreit. A cár a palotába vezette a három legényt, puha, selymes ágyakat adott nekik fekhelyül, de a testvérek visszautasították, és a szabad ég alatt háltak.

Másnap Mizja szembekerült a háromfejű sárkánnyal. Pusztá kézzel megragadta a sárkány nyakát, de az kicsúszott a kezéből. Újból rávetette magát, elkapta a sárkány derekát, földhöz csapta teljes erejéből, csak úgy pattogtak a szikrák. A sárkány tüstént kiadta a páráját.

Nagyon megörült ennek a cár, és így szólt Mizjához:

– Kérj, amit akarsz, akár a fele országot és a legdrágább kincseimet!

De Mizja azt felelte, hogy neki semmi sem kell. A testvérek elnyűtt gúnyában, hancsbocskorban jártak. A cár bőrlábbelit akart nekik adni. De a vitézek azt sem fogadták el. Csak egy bőrszíjat kértek, jó erőset, ami akár öt mázsát is kibír. Hogy minek kellett nekik ez a bőrszíj?

Otthon az erdei szellem sanyargatta a népet, az emberek nem mertek az erdőbe járni fát dönteni. Mindenkit megölt az erdei szellem, aki csak az erdő közelében járt. Ettől a rémtől akarták megszabadítani a népüket, arra kellett a bórszija.

Hazaérve Mizja fogta az íját, és kiment az erdőbe. Leült egy lucfenyő tövébe. Nemsokára megjelent előtte az erdei szellem.

– Gyere, húzzunk botot! Te húzd az egyik végét, én a másikat! – ajánlotta.

Mizja elfogadta a kihívást. Fogta a bórszijasát, és avval odakötötte magát a lucfenyőhöz.

Megragadták a botot a két végénél fogva. Az erdei szellem nekifeküdt, és olyan erővel húzta, hogy a lucfenyőnek csak úgy recsegett-ropogott a törzse.

– Mi ropog a hátad megett? – kérdi az erdei szellem.

– Csak a kisujjam csontja – felelt hetykén Mizja. – Egy kicsit meg találtam szorítani vele a husángot.

Megrémült erre az erdei szellem, és azt mondta, ne is mérkőzzenek tovább.

Éjszakára az erdőben maradtak. Kérdezi az erdei szellem Mizját:

– Te hogy alszol, komám?

– Én úgy, akár a fatuskó – feleli Mizja. – Hát te hogy alszol?

– Én meg úgy, hogy az orromból tűz csap ki alvás közben.

Lefekszenek. Az erdei szellem lehunyja a szemét, úgy tesz, mintha aludna. Ekkor Mizja

nagy csendesen felkel, a maga helyére fatuskót fektet, köpenyével letakarja, maga pedig elrejtőzik oldalt, a bokorban. Látja, hogy az erdei szellem egyszer csak fölkel, kapja a fej-szélét, és teljes erővel belevágja a fatuskóba, aztán újra lefekszik.

Mizja sem volt rest. Amikor látta, hogy tűz csap ki az erdei szellem orrából, beleeresztette a nyílát.

Az erdei szellem felugrott, és üvöltve futott az erdő belsejébe, Mizja meg utána. Rohant az erdei szellem, be a kunyhójába, ott nagyot kiáltott, összeesett és meghalt.

Így szabadította meg Mizja népét az erdei szellemtől.

Forradalmi hangulat

Az 1848-as magyar forradalom március 15-én tört ki. A szabadságért tüntető tömeg kokárdát viselt.

A kokárda, szalagrózsa vagy szalagcsillag közepén ráncolt kördísz, régen nemesek ruháin pompázott. Az 1789-es francia forradalomban a királpártiak fehérét, a forradalmárok háromszínű, piros-fehér-kék kokárdát viseltek.

A pesti forradalmárok a szívük fölött, kabátjuk hajtókáján viselték a piros-fehér-zöld kokárdát. Petőfi Sándor kabátjára felesége, Szendrey Júlia tűzte a kokárdát.

A lovon ülő, nyalka huszár jellegzetes viseletéről, harcias bajszáról, no és lováról ismerhető fel.

Mentének nevezett kabátját a huszár bal vállára vetve viselte a csatában. Ez védte a huszár bal karját, amellyel a kantárt tartotta, miközben jobbjaival a kardot forgatta.

A dolmány és a nadrág posztóból készült. A sújtásnak nevezett zsinór-minta védte a huszárt, mert a fémszállal erősített zsinórt nehezen vágta át a kard.

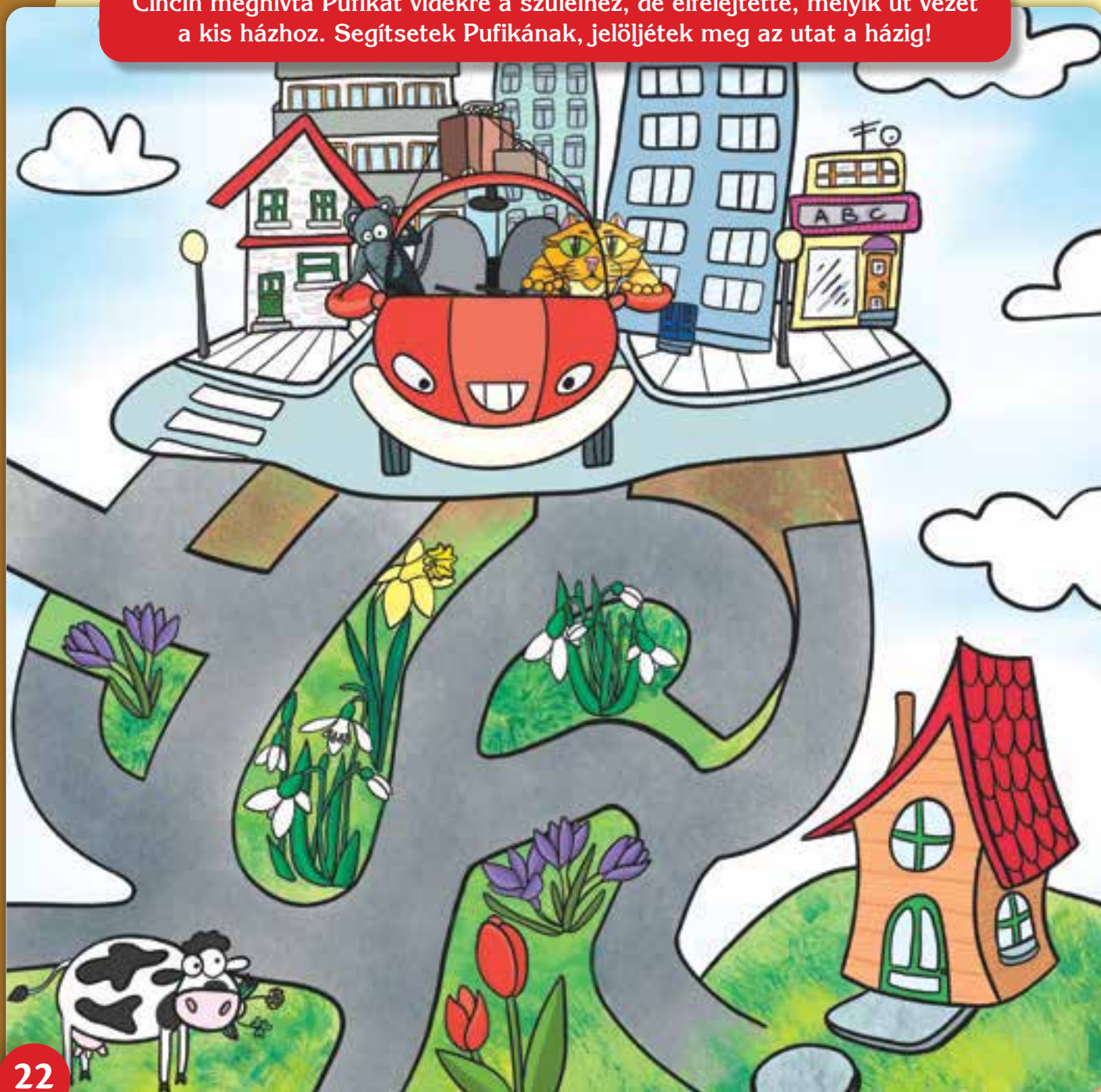
A csuklón és combon tekervényes vitézkötést alkalmaztak, a derekat, a hasat szintén zsinórból készült, vastag derékövvel védték.

A huszár kalapját csákónak hívjuk. A láncsal díszített, fémkarikával erősített csákót álluk alatt szíjjal rögzítették, hogy a csata hevében el ne vesszítsék.

A huszár legértékesebb tulajdona a kardja volt, amit bojtos zsinórral a csuklójához erősíthetett, hogy el ne ejtse.

Cincin meghívta Pufikát vidékre a szüleihez, de elfelejtette, melyik út vezet a kis házhoz. Segítsetek Pufikának, jelöljétek meg az utat a házig!

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Itató a kert madarainak

Kiskertész nagypapa a növényeit öntözte, amikor unokái kétségbeesetten kiáltották:

– Eltűntek a madarak!

Valóban. Nyomasztó csend ült a kerten. A fák, az etetők, az odúk üresen álltak. Kiskertész nagypapa sejtette, mi lehet a probléma, s ismét remek ötlete támadt:

– Készítsünk madáritatót! – mondta. – Télen a madarak eleségéről gondoskodunk. Tavasszal és nyáron nemcsak a növényeknek van szükségük több vízre, hanem a kert énekes lakói-nak is! Ilyenkor nehezebben találhatnak vizet, s a házi veréb, harkály, zöld küllő, feketerigó csak akkor maradnak a kertünkben, ha madáritatóról, fürdetőről is gondoskodunk!

Kösd össze a madarakat
a nevükkel!

HÁZI VERÉB

HARKÁLY

FEKETERIGÓ

ZÖLD KÜLLŐ

– A madarak fürdenek?
– kérdezte csodálkozva Do-
rottya.

– Fürdenek, bizony! Így
szabadulnak meg a tollaza-
tukba kapaszkodó élőskö-
dőtől, s hozzánk hasonló-
an hűsülnek ők is, ha fel-
melegszik az idő – mondta
nagypapa. Nagy fatuskót
gördített a kert végébe,
majd talpra állította.

– Miért van szükség erre,
nagypapa? – kíváncsisko-
dott Barnabás.

– Szinte bármiből készí-
tendő itató. Ha a kertben
macskák is ólálkodnak,

magasra kell tenni az itatót, nem a talajra. Cirmi és Morci rosszcsont macskák, sokszor járnak erre. Egyikünk sem szeretné, ha énekes barátainkat elkapnák a macskák.

– Szóval a felállított tuskóra tesszük az itatót? – kérdezték a lurkók.

– Így van! – mondta nagypapa, s Dorottyát szalasztotta, kérjen nagymamától egy vízzel telt, lapos edényt.

Pár perc múlva Dorottya tipegve hozta a tálikót, de mire a kert végébe ért vele, nagy részét magára lötyögtette, s csak az edény aljában maradt néhány ujjnyi víz. Ezen Barnabás persze jót mulatott.

– Épp jó lesz – mondta nagypapa, s a tálat a tuskóra helyezte. – A madaraknak fontos, hogy az itatóban kevés víz legyen. A mély itatóba belefulladásnak. Kis termetű vagy bátortalan madarak számára jó, ha az itatótálca szélére egy-egy követ, esetleg ágat teszünk, hogy rászállva biztonságban ihassanak!

A gyerekek pillanatok alatt szebbnél szebb köveket, ágakat hordtak össze, hogy a madarak biztonságban érezzék magukat náluk a kertben.

– Ezekből egy is jó lesz! – mondta nagypapa, és egy lapos követ tett a tálba.

Az itatónak nagy sikere lett. Kiskertész nagypapa kertjében madárdal zendült. Színes énekesmadarak pihentek a fák ágain, üldögéltek az etetőkön, a kihelyezett madárodúk megteltek étellel, beköltöztek az első bérlők.

Cirmi és Morci pecsenye reményében nézte a vendégeket, de hiába. Dorottya, Barnabás és a kis Nóra kíváncsian leste, hányféle madár száll az itatóra.

Lesd meg te is!

Rajzolj madarat a számára biztonságos itató mellé!

Készítsetek ti is
ötletes madáritatót.
Tegyétek
az ablakpárkányra,
az erkélyre, a kertbe.
Küldjétek róla
fényképet, rajzot!

Kézzel-lábbal március

Nyárádszeredában,
Marton Irénke tanítónő osztályá-
ban papír hóvirágcsokorral kö-
szöntötték a tavaszt.

Zimándújfaluból dúsan
virágzó kéz-fát, és
magokból kirakott
gólyát kaptunk.
Alkotóik **Monoki Kira**
és **Mikó Maya, Valter**
Zsuzsa tanítványai

A virágtündérek
tojástartó karton-
dobozból, fagolyó-
ból készültek.

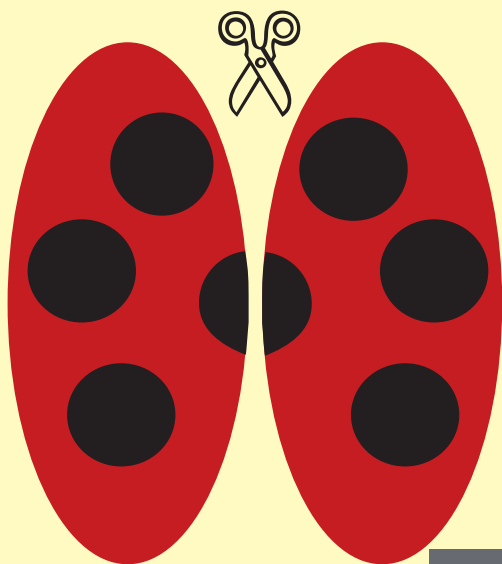
Nagy Ádám, szatmárné-
meti olvasónk festéke
mártott tenyerével festette
meg a fecske szárnyát.

Szabó Irén tanítónő gyulakuti osztá-
lyában is kéz-, illetve lábnyomattal
készültek a ta-
vaszi munkák.

Katicabogár

Csáp – vágd ketté,
a végét pödörd meg.

A három pár lábat vágd fel,
ragaszd a katica potrohának aljára.

Vágd ki, ragaszd
össze a részleteket
a rajz szerint.

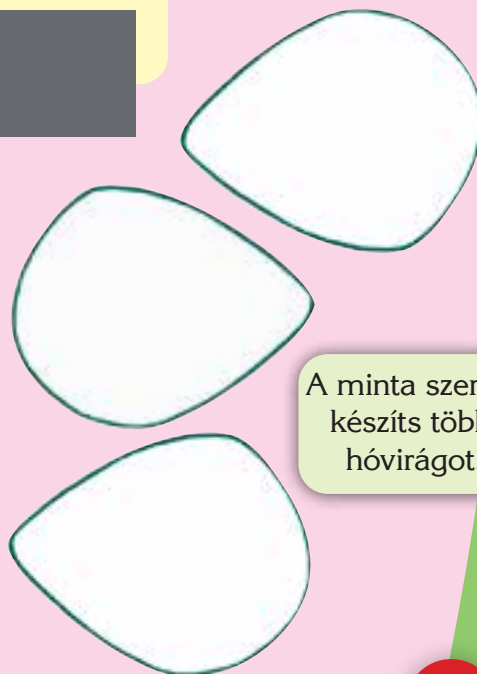
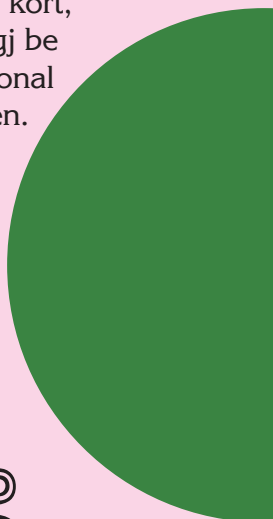
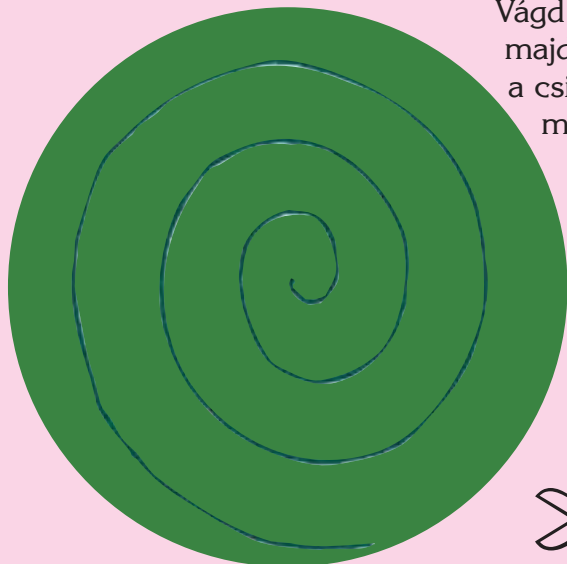

A fej és a potroh csíkjának végeit
ragaszd össze.

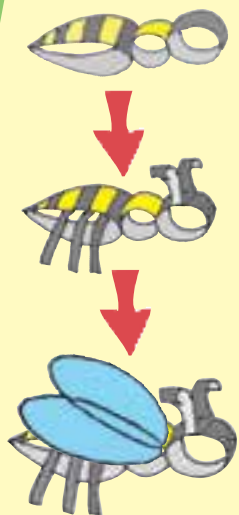

Hóvirág

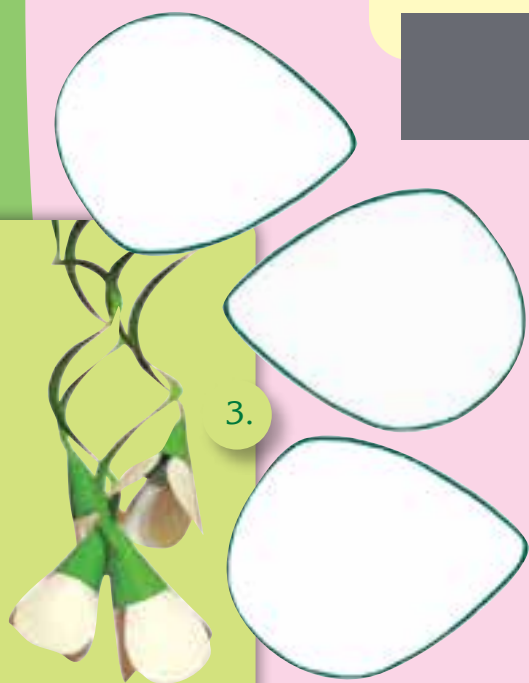
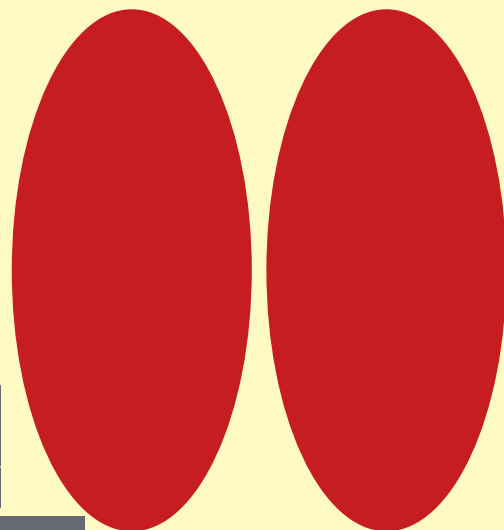
Vágd ki a kört,
majd vágj be
a csigavonal
mentén.

A minta szerint
készíts több
hóvirágot.

A minta szerint
készíthetsz
méhecskét is.

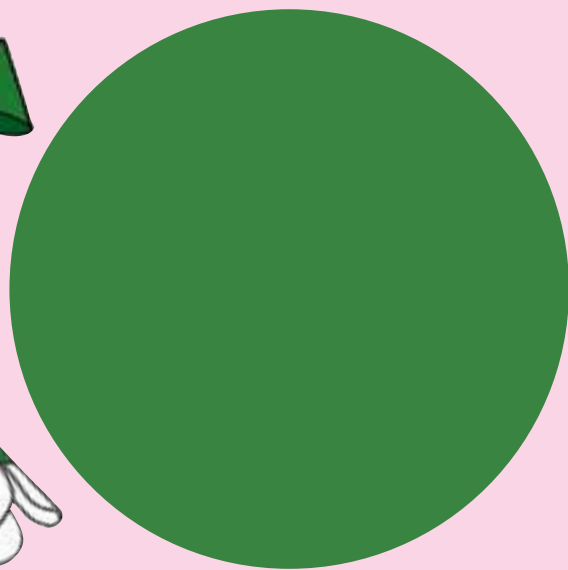
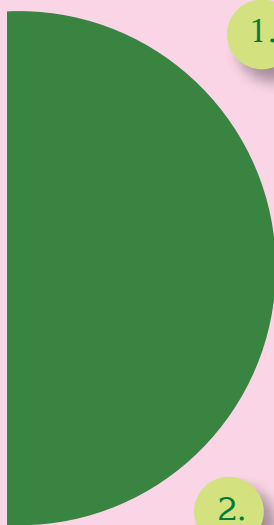

3.

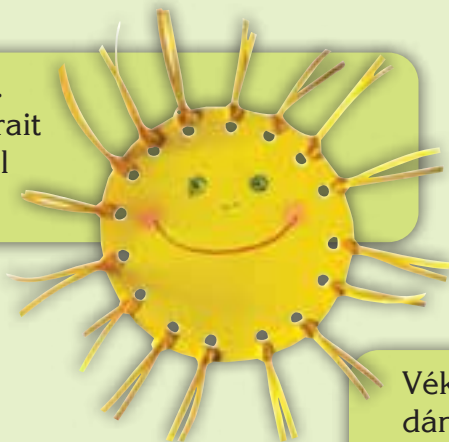
1.

2.

Süss fel nap, fényes nap!...
A karton-Nap rafiasugarait
ügyes óvodás-kezek is fel
tudják bogozni.

Vékony fonal-lábukon vi-
dáman szaladnak a pa-
pírcsibék. Szárnyuk ké-
szítőjük tenyerének lenyomata.

Albert Hanna vattakorong gólyái igazi ágfé-
szekben tollászkodnak, **Miklós Teréz** kékcé-
je „pufifestéssel” készült. Mindketten **Gáll Ida**
tanítónő csíkszentdomokosi diákjai.

A sáfrányos rét színezett tökmagból,
a hóvirág feje tojástartóból készült,
hagymája pa-
pírba csomagolt
kavics.

Jankó Ágnes óvónő kolozsvári Manócskák csoportjában, a Vidám Vonatocska
óvodában a vers- és meseszereplők haját fonalból göndörítették a gyerekek.

Csipike postája

Boldog tavaszodást kicsinek és nagynak!
Kevés levelünk érkezett, úgy látszik, mindenki kinyúlt a nagy bezártságban. Írjatok, rajzoljatok nekem, mert nagyon várom a munkáitokat. Mutatom, kik voltak a nehéz helyzet ellenére is nagyon ügyesek: **Veres**

András Kristóf, Szatmárnémeti; **Kovács Kata** és **Kovács Anna**, Szováta; **Oláh Kata**, Zilah; **László Szabolcs**, Négyfalu; **Péter Nimród**, Sepsiszentgyörgy; a nagyváradi Szent László Líceum Óvodájának nagycsoportosai; a **gyulakuti** előkészítő; a **zabolai** I.; a **szalárdi** I. B osztály.

Varga Csilla és **Farkas Rebeka** óvónők csoportja a **kolozsvári** Ligetecske óvodában így ünnepelt tavaly március 15-én.

Bándi Brigittától, Szatmárnémetiből, a Magyar Kultúra Napja alkalmából kaptuk ezt a gyönyörű rajzot.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

KÜRTI ANDREA rajza

Napsugár Szivárvány Képtár

Képzőművész munkatársaink munkáiból képeslap-sorozatot indítunk.

Azoknak az olvasóinknak küldünk belőlük, akik különösen sokat írnak, rajzolnak nekünk.
Gyűjtsd te is!

E lapszám
támogatói:

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

Bányai Vivien,
Sztarmárnémeti

Szász Renáta,
Olthévíz

Böyte Dániel,
Kraszna

Szakács Botond,
Zabola

András Kristóf,
Csíkmenaság

Kocsis Bence,
Kézdivásárhely

Sütő Hanna Fruzsina,
Zabola

Ceclan Emma,
Gyulakuta

Címlap:
Kézimunkák
március 15-re

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja. XLII. évfolyam, 441. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: LÁSZLÓ NOÉMI. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlap-
szerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.
CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Márton Keresztes
Panna és Réka,
Sepsiszentgyörgy

Vilikó Kamilla,
Furus Kitty,
Zabola

Smutku Lili,
Szatmárnémeti

Birta Adél,
Kraszna

Bogdán Sára,
Kraszna

Oláh Kata,
Zilah

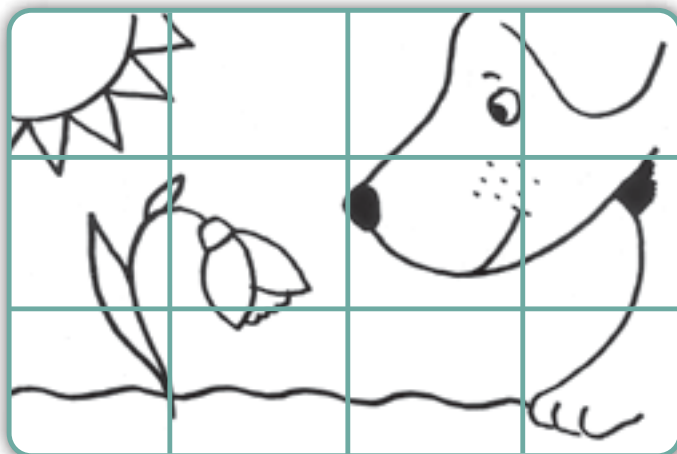
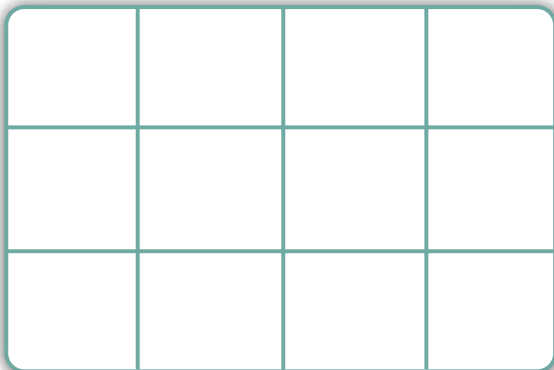

Varga Ákos
Bálint, Dés

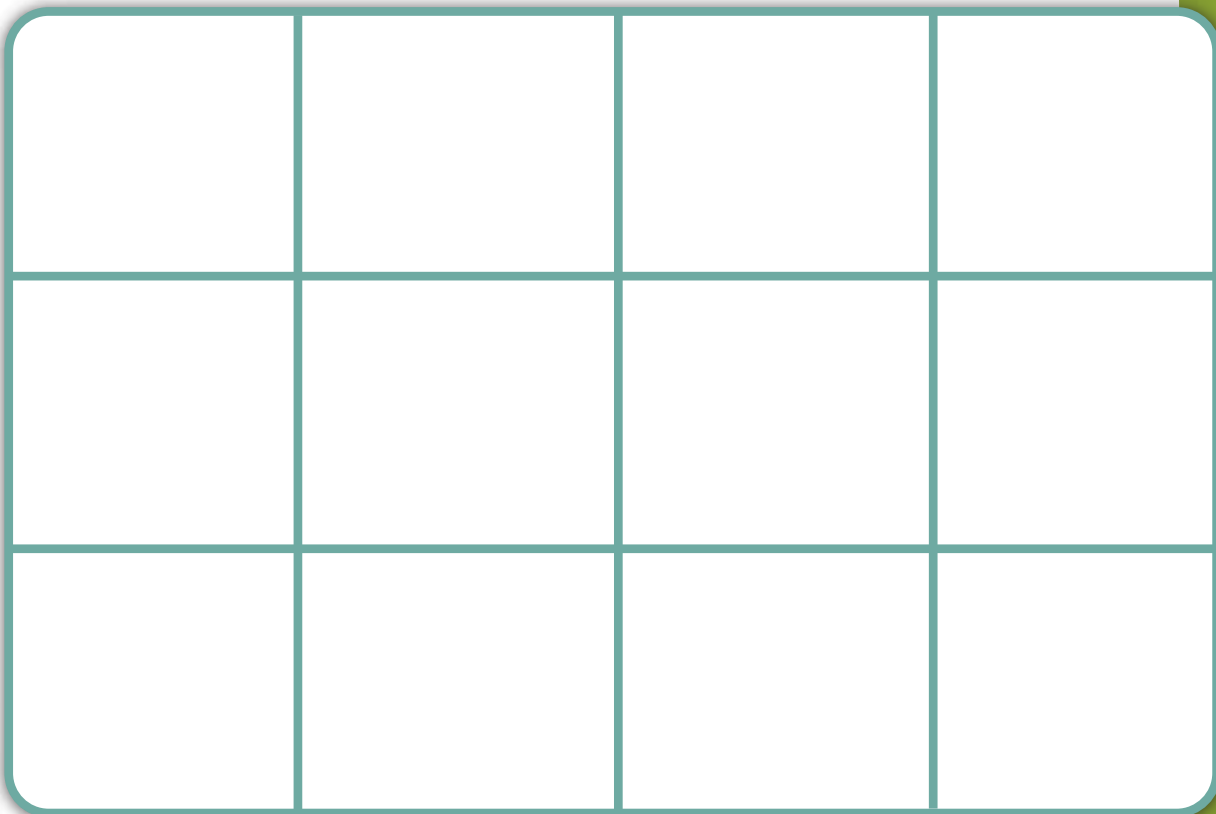
Ára 5 LEJ

Melléklet

Kicsinyítsd,
majd
nagyítsd a
kutyás rajzot
a háló segít-
ségével!

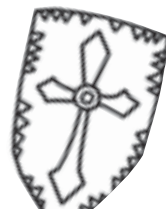
KARD

LÁNDZSA

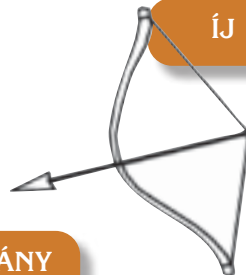
LASSZÓ

PAJZS

BUZOGÁNY

ÍJ

TŐR

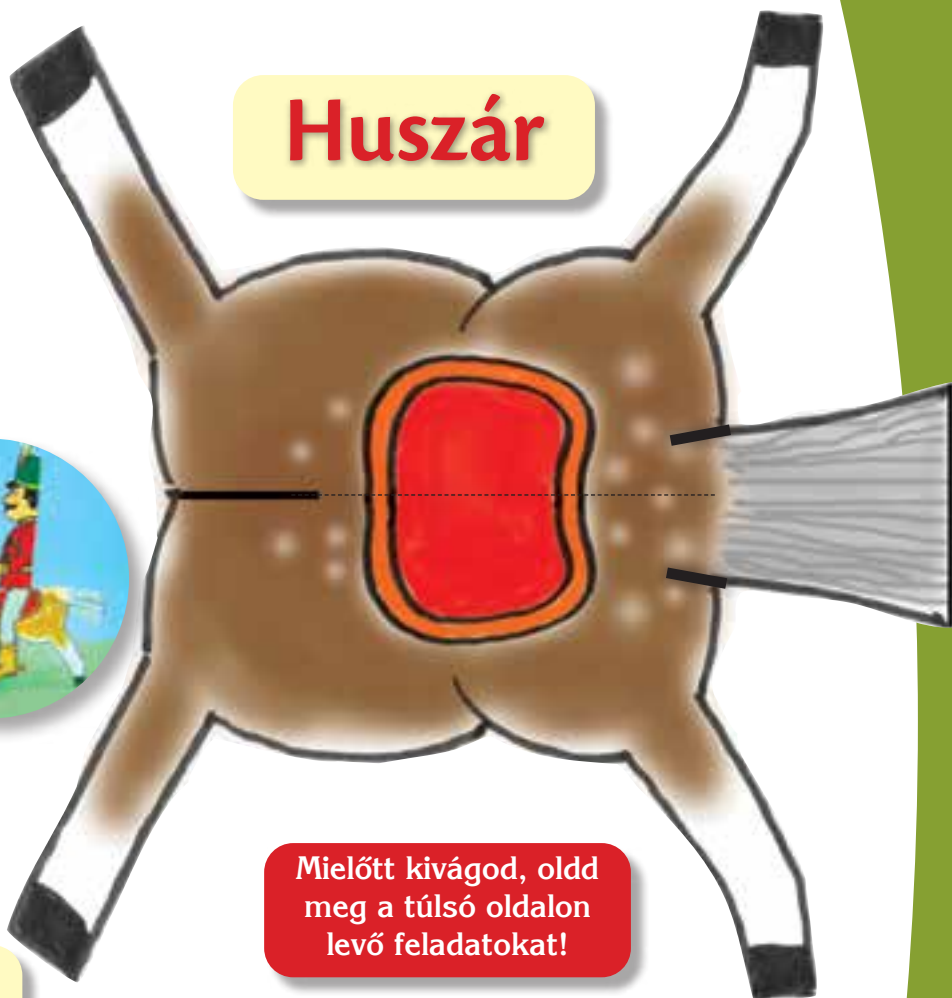
Melyik fegyver illik a huszárhoz?
Karikázd be!

Sorakozó! Ellenőrizd, hogy mindenki helyesen vette-e fel az egyenruháját.
Pótold a hiányzó részeket!

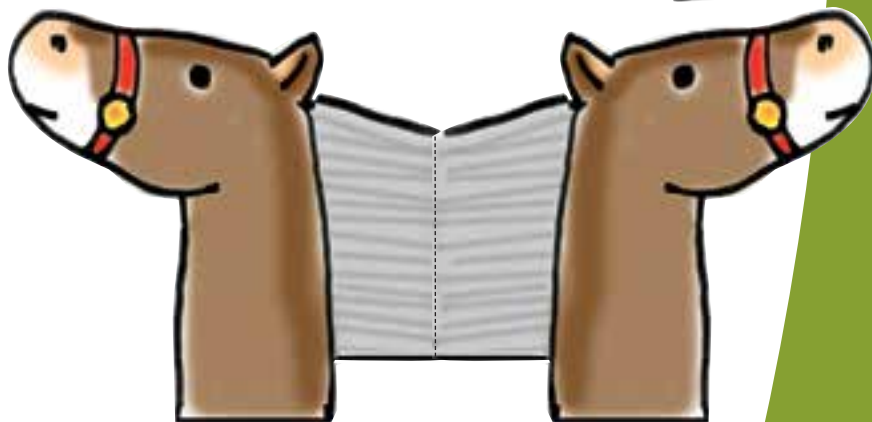

Huszár

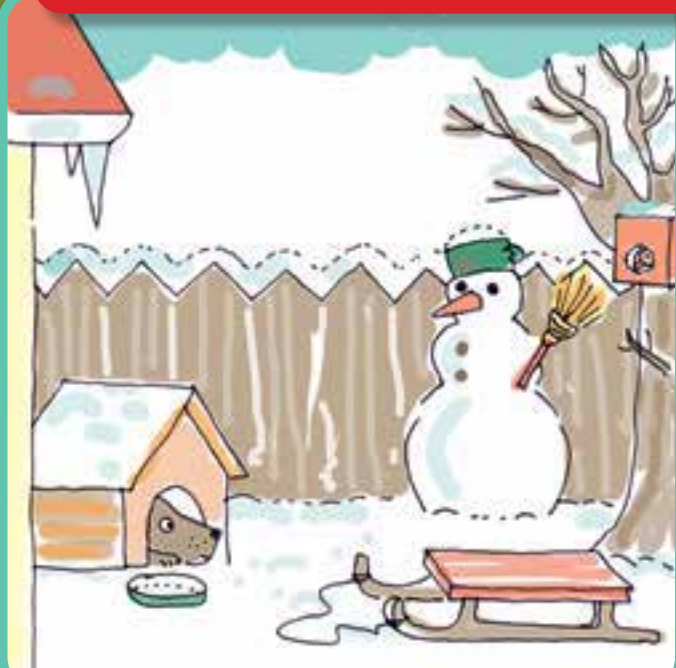

Mielőtt kivágod, oldd meg a túlsó oldalon levő feladatokat!

Vágd ki a figurákat, a szaggatott vonal mentén hajtsd őket kettőbe. A huszár testét fejtől derékig ragaszd össze, majd ültess a lóra. A ló behajtott, összeragasztott fejét ragaszd a ló bemetszett nyakkivágásába. A farok tövéénél a vastag vonalat vágd és tűrd be, a sörényt, a farkat vagdosd be. Fonalból készíts kantárt, két végét add a huszár kezébe, közepét akaszd a ló bevágott szájába.

Figyeld meg, mi változott meg a kertben. Színezd ki a rajzot!

Számold meg a képeket aszerint, ahogy időben egymás után következnek!